

ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 20

ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2001 • ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 101 • ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 1 ΔΡΑΧ.

Γραφεία: Χάψα 1 Τ.Κ. 54626 Τηλ. 530.756 - 538.495

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ

ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
Ι. ΠΟΛΕΜΗ 49
54248 ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

Γενική άποψη της περιφήμου πόλεως της Βιθυνίας Τρίγλιας

ΜΕ ΛΑΜΠΡΟΤΗΤΑ ΓΙΟΡΤΑΣΤΗΚΑΝ ΤΑ "ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΙΑ 2001"

Με ιδιαίτερη επιτυχία οργανώθηκαν από τον σύλλογο μας και φέτος τα "Χρυσοστόμια 2001" στην Ν. Τρίγλια Χαλκιδικής.

Εκδηλώσεις που καθιέρωσε εδώ και χρόνια ο Σύλλογος των απανταχού Τριγλιανών και το Παράρτημά του στην Ν. Τρίγλια και που είναι αφιερωμένες στη μνήμη του συμπατριώτη μας αγίου κι εθνομάρτυρα Χρυσοστόμου Σμύρνης και των άλλων δεκατεσσάρων αγίων της Τρίγλιας των συμπατριωτών μας Τριγλιανών που έφυγαν από τη ζωή αλλά και της γενοκτονίας του Μικρασιατικού λαού γενικότερα.

Συγκινητική ήταν η συμμετοχή και η προσφορά της εκκλησίας μας όπου με φροντίδα του Ιερέα της Ν. Τρίγλιας, ιερολογιώτατου πατέρα Φιλόθεου έγιναν τα κόλλυβα του μνημοσύνου και το κέρασμα στο ενοριακό πνευματικό κέντρο.

Την λαμπρότητα όμως

των εκδηλώσεων έδωσε η παρουσία του Σεβασμιώτατου Μητροπολίτη Κασσανδρείας και Πολυγύρου κκ. Νικόδημου, των Ευλευτών Χαλκιδικής κ.κ. Πάπα Βασιλ. και Φλωρίνη Αθηναίου, του Νομάρχη Χαλκιδικής κ. Βασιλ. Βασιλλάκη, της Δημάρχου Τρίγλιας κ. Αικ. Καραολάνη, Νομαρχιακών και Δημοτικών Συμβούλων, των μελών των Διοικητικών Συμβουλίων του Συλλόγου μας και του παραρτήματος στην Ν. Τρίγλια, εκπροσώπων Μικρασιατικών Σωματείων, εκλεκτών συμπατριωτών μας από Θεσσαλονίκη, Αθήνα, Ραφήνα και Σέρρες και πλήθος Τριγλιανών.

Το Σάββατο βράδυ εψάλει εσπερινός και ακολούθησε περιφορά της εικόνας του αγίου Χρυσοστόμου Σμύρνης σποδεία της φιλαρμονικής που ευγενικά αέστειλε ο Δήμαρχος Κασάνδρας κ. Παπαγιάννης Κων/νος, τον οπείο και

ευχαριστούμε.

Την Κυριακή εψάλει η θεία λειτουργία και το καθιερωμένο μνημόσυνο χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Κασσανδρείας κ.κ. Νικόδημου με την συμμετοχή του Ιερέα της Ν. Τρίγλιας ιερολογιώτατου πατέρα Φιλόθεου και του διακόνου της Ι. Μητροπόλεως.

Συναρπαστικό, αυθόρμητο και ειλικρινές από τα βάθη της ψυχής του ήταν το θείο κήρυγμα του Μητροπολίτη σχετικά με την αγάπη που πρέπει να έχουν οι άνθρωποι μεταξύ τους, πολύ δε περισσότερο προς τον Θεό. Γι' αυτή του την αγάπη προς τους ανθρώπους, τόνισε μεταξύ των άλλων, έστειλε ο Θεός τον Υιόν Του στη γη να διδάξει και να καθοδηγήσει τους ανθρώπους προς μια ζωή τέτοια που να τους οδηγήσει στον επουράνιο παράδεισο του Θεού.

Και γι' αυτή του την αγάπη προς τους συνανθρώπους του και το ποίμνιο του, ανέφερε με

έμφαση, ο άγιος και εθνομάρτυρας Χρυσόστομος Σμύρνης σφράγισε το εθνικό και κοινωνικό του έργο με τον μαρτυρικό του θάνατο.

Θεόπνευστος, σοβαρός μα και πολύ ανθρώπινος ο Μητροπολίτης μας κ.κ. Νικόδημος.

Στον πανηγυρικό της ημέρας αναφέρθηκε με επιτυχία ο Ιερέας της Ν. Τρίγλιας πατέρας Φιλόθεος.

Εξήρε την προσωπικότητα του αγίου Χρυσοστόμου Σμύρνης, παρουσίασε το μεγάλο εθνικό και κοινωνικό του έργο, τόνισε την ιδιαίτερη αγάπη και φροντίδα του για την γενέτειρά του και τους συμπατριώτες του Τριγλιανούς, ανέδειξε τη μεγάλη εκκλησιαστική του προσφορά και κατέληξε πως οδηγήθηκε στον μαρτυρικό και απάνθρωπο θάνατό του λόγω της μεγάλης του αγάπης προς το ποίμνιό του αλλά και τις πατροπαράδοτης εκκλησιαστικής και ελληνικής παράδοσης.

Το χρονογράφημα του Γ. Χατζηναστασίου ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΜΕ ΑΓΑΠΗ

Έπειτα από 4500 χρονογραφήματα, που μέχρι σήμερα δημοσίευσα, αισθάνομαι δέος που γράφω το σημερινό. Συγκίνηση ιερή. Μία ακόμη νοητή σύνδεση ανάμεσά μας. Και πιο συγκεκριμένα: Ένα απλό-απλό πρόσθετο υποστήριγμα στην αξιοπρόσεκτη πνευματική γέφυρα, που άπλωσαν, σε όλα τα πλάτη της υδρογείου, οι γίγαντες που αποφάσισαν και εξέδωσαν και εκδίδουν το υπέροχο τούτο έντυπο, που τόσο συνδέει όλους τους Τριγλιανούς.

Περίπτωση που δίχως να διασωθεί συνάνθρωπος από οποιονδήποτε κίνδυνο, απονέμεται ο τίτλος του ευεργέτη για παρόμοια εκδοτική προσπάθεια. ΤΑ "Τριγλιανά Νέα" αποτελούν νεκραναστάσιμο μέσον ατόμων, όχι μονάχα ξεριζωμένων, μα και απομακρυσμένων σε κάθε γωνίτσα της γης. Και όχι μονάχα αυτό. Αλλά και πολλών που παραμένουν στην Ελλάδα, μα δεν

κατοικούν ανάμεσα στους δύο ή τρεις κυριότερους πληθυσμιακούς όγκους των Τριγλιανών: στη Νέα Τρίγλια, στην Ραφήνα, την Θεσσαλονίκη. Και ούτε μόνο αυτό. Μα με την εφημερίδα των Τριγλιανών ξαναβρίσκονται και επανασυνδέονται και συγγενείς ακόμη, που και τα γεγονότα της ζωής, αλλά και ο χρόνος είχαν σηκώσει μεταξύ τους τείχη λησμονιάς.

Πανίερη η αποστολή των "Τριγλιανών Νέων" σε άπειρους τομείς. Δεν αναταράζει με την παρουσία της η έκδοση τους μονάχα τα μουχλιασμένα νερά της λησμονιάς στις μεγαλύτερες ηλικίες των συμπατριωτών. Δεν κατευθύνει μόνο την θύμηση των πλούσιων, σε δεκαετίες χρόνων στα περασμένα. Στην παιδική και νεανική ζωή κάποιου απορφανισμένου, πια απ' τους κατοίκους του χωριού της Προποντίδας. Αλλά και ξαναβαφτίζει νοερά τις

συνειδήσεις των νέων γενεών της υπέροχης ράτσας των Τριγλιανών στο νόημα της ασύγκριτης καταγωγής τους. Γιατί αυτή είναι η πραγματική έννοια της αξίας του δυναμικού, ψυχικού και πνευματικού μεγαλείου, όσων έχουν το προνόμιο να λέγονται Τριγλιανοί.

Δεν πρόκειται για μυθοπλαστική. Σε κάποια (μακάρι) ευκαιρία, πολλοί θα εντυπωσιαστούν για την πολύπλευρη ανώτερη ανθρώπινη ποιότητα που κατοικούσε στο χωριό, απ' όπου ξεπετάχτηκαν παγκόσμιας ακτινοβολίας προσωπικότητες. Και η πηγή δεν στέρεψε. Φάρος τα "Τριγλιανά Νέα", τώρα, ρίχνουν τους προβολείς τους στις ιστορικές σελίδες ενός τόπου που και οι απόγονοί του θα περηφανεύονται αιώνια γι' αυτόν.

Ξέχωρα σημειώνω το να μη παινεύομαι. Τον άνθρωπο, μόνο όταν δεν φοβόμαστε, πια με την οριστική απουσία του, την

ανωτερότητά του. Όταν αποχαιρετά για πάντα τη ζωή. Χαρά μας, σαν έχουμε την ψυχική παλικαριά να ξεπερνούμε τις αδυναμίες μας σαπίζοντας την αλήθεια και χειροκροτώντας κάθε άξιο. Γι' αυτό μέσα απ' το δίστηλο του χρονογραφήματός μου, με αγάπη απλώνω τα χέρια της ψυχής να συγχαρώ ολόθερμα, πρώτα απ' όλους, όσους πρωτοθεμελίωσαν κι όσους αγωνίζονται για την έκδοση των "Τριγλιανών Νέων", που από σήμερα φιλοξενούν την υπογραφή μου.

Μετρημένες χάρτινες σελίδες μιας περιοδικής εφημερίδας. Διαστάσεις που χωρούν ολάνοιχτες σε δύο μισανοιγμένα χέρια. Κρύβουν, όμως στοργικά στις στήλες τους την αγάπη, την μνήμη, την ιστορία τόσων χιλιάδων Τριγλιανών. Συμπαραστάτες του οι ίδιοι οι συμπατριώτες που με τόση λατρεία πλουτίζουν το ιερό αυτό τοπικό τους έντυπο.

ΠΩΣ ΟΙ ΕΝΤΟΠΙΟΙ ΣΟΥΦΛΑΡΙΩΤΕΣ ΔΕΧΘΗΚΑΝ ΤΟΥΣ ΤΡΙΓΛΙΑΝΟΥΣ

Ο Χρήστος Βασ. Μερσινάς, μικρό παιδί τότε, που οι πρόσφυγες Τριγλιανοί ήρθαν στο Σουφλάρι, θυμόταν και μας είπε:

Ήταν το τέλος Ιουνίου αρχές Ιουλίου του 1922, όταν εμείς οι εντόπιοι Σουφλαριώτες, γύρω στις 30 οικογένειες, είδαμε να φθάνουν στον τόπο μας καραβάνια από ταλαιπωρημένους και κτυπημένους από την μοίρα του ξεριζωμού, Τριγλιανούς. Η λύπη, η απελπισία, ο πόνος του ξεσηκωμού, η νοσταλγία της πατρίδας τους, ο χαμός του βίου τους, ήταν χαραγμένα στα πρόσωπά τους.

Εμείς οι ντόπιοι, βλέποντας τους πονεμένους συνανθρώπους μας,

προσπαθήσαμε με όλη τη δύναμή μας, με όλη την αγάπη και συμπάθεια να τους συμπαρασταθούμε και να τους βοηθήσουμε στην προσωρινή εγκατάστασή τους και στις πρώτες ανάγκες της ζωής τους.

Πολλές οικογένειες πήραμε μέσα στα μικρά και στενόχωρα τότε σπίτια μας και στα διάφορα χαγιάτια που είχαμε.

Θυμάμαι πως ο Χρυσός Γιαννακάς καθόταν στο σπίτι της Μουστιανής Μερσινά, η Αναστασία Μορέλη στου Μιχάλη Βαλανά, ο Διογένης Λιλής στου Λιάκου του Νέστορα, ο Κώστας ο Κρεμαστός στου Μερσινά Αθανασίου.

Επίσης στον νάρθηκα της εκκλησίας του Αγίου

Αθανασίου καθόταν ο ρισμένες οικογένειες, όπως ο Κωνσταντίνος Μαρίνος, η Αναστασία Σαλμάνη κ.α.

Δίπλα στην εκκλησία ήταν ένα σπίτι, που οι πρόσφυγες το χρησιμοποιούσαν στην αρχή για σχολείο.

Οι υπόλοιποι και οι περισσότεροι ίσως Τριγλιανοί έμεναν σε αντίσκηνα, στημένα εκεί περίπου που είναι η σημερινή πλατεία. Οτιδήποτε νοικοκυριό ήθελαν, εμείς πρόθυμα τους το δίνουμε. Π.Χ. καζάνι για πλύσιμο, σκάφη για ζύμωμα, φούρνιζαν στους φούρνους μας κ.λ.π. Αργότερα παρεχωρήθη το μεγάλο καλογερικό μετόχι για σχολείο και για αστυνομικό τμήμα.

Έτσι άρχισε σιγά-σιγά καλύτερη η γνωριμία μεταξύ εντοπίων και προσφύγων, γινόντουσαν κοινές παρέες και γλέντια, πολλοί γάμοι αναμεταξύ τους, σπούδαζαν στο ίδιο σχολείο, εκκλησιάζονταν στην ίδια εκκλησία, ώσπου με τον χρόνο γίνανε όλοι το ίδιο και δεν ξεχωρίζεις σήμερα Τριγλιανό από ντόπιο.

Κύλησαν τόσα χρόνια και σήμερα με την εργατικότητα, την υπομονή, επιμονή όλων μας φτιάξαμε το ωραιότερο χωριό της Χαλκιδικής, που προς τιμή των σπουδαίων αυτών ανθρώπων που ήρθαν κοντά μας το ονομάσαμε Ν. Τρίγλια.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΙΣΑΝΙΟΥ & ΣΙΑΤΙΣΤΗΣ ΔΙΟΔΩΡΟΣ

Γεννήθηκε στην Τρίγλια στις 20 Φεβρουαρίου 1881. Γονείς του ήταν ο Σοφοκλής Κάρατζης και η Ζωή το γένος Τιτάγκου. Τα πρώτα γράμματα διδάχθηκε στο σχολείο της πατρίδας του, μετά στην σχολή Κοντοσκαλίου του Βυζαντίου και τέλος στην Μεγάλη του Γένους Σχολή. Από την Δευτέρα τάξη του Γυμνασίου, τέθηκε υπό την προστασία του Μητροπολίτου Προύσης Ναθαναήλ.

Τελειώνοντας τις θεολογικές σπουδές του, το 1905 διορίσθηκε, ύστερα από επιμονή του μητροπολίτου Ναθαναήλ, διευθυντής στο σχολείο της Τρίγλιας από το 1905-1907 και κατόπιν προσλήφθηκε, ως διευθυντής, στο σχολείο Μουδανιών.

Το 1908, όταν ο συμπατριώτης του Μητροπολίτης Δράμας Χρυσόστομος, που βρισκόταν ως εξόριστος στην Τρίγλια, έφευγε και πάλι για την Δράμα, κάλεσε μαζί του τον Διόδωρο και τον διόρισε διευθυντή στο σχολείο Αλιστράτης και στο εθνικό ορφανοτροφείο αυτής.

Στις 27 Σεπτεμβρίου 1908 χειροτονείται διάκονος εις τον Ιερό Ναό του χωριού Πλέβνας, όπου υπηρετεί επί δύο χρόνια.

Το 1910 όταν, ο αιείμνηστος Μητροπολίτης Δράμας Χρυσόστομος, εξορίζεται για δεύτερη φορά από την Δράμα στην αγαπημένη του Τρίγλια, ο

Μητροπολίτης Σερρών Χριστόδουλος καλεί τον Διόδωρον στις Σέρρες ως διευθυντή του εκεί εθνικού ορφανοτροφείου και συγχρόνως ως καθηγητή θεολογίας στο Γυμνάσιο Σερρών και στο ανώτερο Παρθεναγωγείο.

Αφού υπηρέτησε επί ένα χρόνο στις Σέρρες, ο

η υπαγομένη στον Σμύρνης επισκοπή Μοσχονησίων και ο Χρυσόστομος συνέστησε αυτόν στο Πατριαρχείο, το οποίο προήγαγε τον Διόδωρον στην κενή θέση.

Η χειροτονία του έγινε στον Ιερό Ναό της Αγίας Φωτεινής στις 12 Μαρτίου 1911 και αφού πήγε στην

προσφέροντας εθνικότερες υπηρεσίες στους παθόντες από τις βουλγαρικές ωμότητες.

Τέλος αφού επέστρεψε στην επισκοπή του, την Καμπανία, διεύθυνε το πνευματικό του ποίμνιο θεοπρεπώς.

Το πατριαρχείο εκτιμώντας τις υπηρεσίες του αυτές προς τους πρόσφυγες, προήγαγε την επισκοπή Καμπανίας εις Μητρόπολη το 1924 η δε Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος προήγαγε τον επίσκοπο Διόδωρον εις Μητροπολίτη Σισανίου και Σιατίστης στις 9 Δεκεμβρίου 1930.

Στην Μητρόπολη αυτή παρέμεινε μέχρι το 1943 ενώ παράλληλα είχε εκλεγεί και ως συνοδικός στην Αθήνα.

Όταν η Σιάτιστα κατελήφθη από τους Ιταλούς, ο Μητροπολίτης ανέπτυξε μεγάλη εθνική δράση, αποτέλεσμα της οποίας ήταν αφ' ενός μεν να κάψουν οι Ιταλοί την Μητρόπολη Σιατίστης προς εκδίκηση αφ' ετέρου, όταν αργότερα βρισκόταν στην Αθήνα πλέον ο Διόδωρος, να συλληφθεί και να υποστεί μαρτύρια απ' τους Ιταλούς.

Τέλος τον Νοέμβριο του 1944 ο Μητροπολίτης Διόδωρος πέθανε στην Αθήνα τελειώνοντας μια πολυκύμαντη ζωή αφιερωμένη σε εθνική δράση και κοινωνική αγαθοεργία.

συμπατριώτης του μητροπολίτης Χρυσόστομος, που ανέλαβε τώρα την μητρόπολη Σμύρνης, τον κάλεσε ως αρχιδιάκονο και διδάσκαλο της Θεολογίας στην Ευαγγελική Σχολή και στο κεντρικό Παρθεναγωγείο της Σμύρνης.

Τότε συνέπεσε να χηρέψει

επισκοπή του υπηρέτησε εκεί μέχρι το 1913, οπότε ο Μητροπολίτης Θεσσαλονίκη Γεννάδιος τον κάλεσε και τον τοποθέτησε επίσκοπο Καμπανίας.

Μετά τον δεύτερο συμμαχικό πόλεμο και για τρία συνεχή χρόνια διετέλεσε Επίσκοπος της περιοχής Σερρών

ΤΡΕΙΣ ΠΑΡΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗΣ (μέσα σ' ένα Ορθόδοξο πλαίσιο) του ΜΟΣΧΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Τον τελευταίο καιρό γίνεται συχνά συζήτηση για την παγκοσμιοποίηση. Οι υπέρμαχοι, οι αρνητές αλλά και οι σκεπτικιστές πληθαίνουν και οδηγούν σε μια ιδεολογική ζύμωση την εποχή μας. Αν και τα τελικά αποτελέσματα του φαινομένου μόνο ένας μελλοντικός ιστορικός θα μπορούσε να τα εξιχνιάσει σαφέστερα, θα προσπαθήσω με γνώμονα αποκλειστικά τις προσωπικές μου απόψεις, να δώσω τρεις παρενέργειες της αρνητικής επίδρασης στο σύγχρονο πολιτισμό μας όπως τις διαισθάνομαι σήμερα. Άλλωστε και ο ιστορικός αναλυτής του μέλλοντος δε θα μπορούσε να ξεπεράσει την προσωπική του ιδεολογική υπόσταση, όταν θα χρειαζόταν να μελετήσει το φαινόμενο της παγκοσμιοποίησης, παρά τα περισσότερα δεδομένα που θα είχε υπόψιν του.

Οι τρεις λοιπόν αυτές παρενέργειες είναι:

1) Η παγκοσμιοποίηση με τη μορφή που έχει σήμερα είναι μία έντεχνη και σύγχρονη μορφή νεοαποικιοκρατίας, που με το πρόσχημα της ένωσης και συναδέλφωσης των λαών, της ελεύθερης διακίνησης αγαθών, ιδεών και πολιτών στοχεύει στη δημιουργία και γιγάντωση μιας παγκόσμιας οικονομικής αγοράς προς οικονομικό κέρδος των λίγων.

Η αποικιοκρατία του 19^{ου} αιώνα στόχευε στην εύρεση νέων αγορών στις "παρθένες" χώρες του τρίτου κόσμου, για την διοχέτευση των

καταναλωτικών προϊόντων που παρήγαγαν οι ανεπτυγμένες χώρες του λεγόμενου Δυτικού κόσμου. Παρ' όλο το φανερό αυτό στόχο για να μπορέσει να επιβληθεί χρειαζόταν ένα θεμελιώδες ιδεολογικό και πολιτιστικό υπόβαθρο πάνω στο οποίο θα στηριζόταν δυναμικά ώστε να επιβληθεί.

Το υπόβαθρο αυτό δεν ήταν άλλο από την ανάγκη εκπολιτισμού των πρωτόγονων λαών της Ασίας και Αφρικής.

Είναι γνωστή άλλωστε η ρήση Άγγλου αποικιοκράτη της εποχής εκείνης που όταν επισκέφτηκε Αφρικανούς ιθαγενείς, έκπληκτος από την "βαρβαρότητα" τους αποφάνθηκε:

"Οι άγριοι της Αφρικής είναι χειρότεροι από τα σκυλιά, γιατί αν σ' ένα σκυλί του πετάξεις ένα κόκκαλο, τότε από ευγνωμοσύνη θα γίνει δούλος σου, και θα σου εκφράσει την χαρά του με το παιχνιδιάρικο κούνημα της ουράς του. ΟΙ βάρβαροι αυτοί είναι εντελώς σκληροί, άγριοι, απολίτιστοι, αγνώμονες που δεν αναγνωρίζουν την παραμικρή ευεργεσία".

Οι πολιτισμένοι λαοί της Δύσης ανέλαβαν το έργο του εκπολιτισμού. Ένα έργο που οδήγησε στην υποδούλωση των λαών, στην καταναγκαστική χειραγωγήση πολιτισμών, στην ασύστολη βία, στη δουλεία, στην δημιουργία των μεγάλων αποικιοκρατικών αυτοκρατοριών. Ακόμη και η ιεραποστολική δράση των ρωμαιοκαθολικών ιερών επιστρατευτήκε προς την κατεύθυνση

αυτή. Μεταδίδοντας το μήνυμα του Χριστού, ισοπέδωσαν την πολιτιστική ταυτότητα των λαών, υποδουλώνοντας την πνευματικά στην ανωτερότητα του παπικού πρωτείου και προτύπου.

Η εποχή μας θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως εποχή μιας υπερτεχνολογικής επανάστασης. Τα αγαθά που παράγονται πληθαίνουν ραγδαία, οι υπηρεσίες που προσφέρονται γίνονται όλο και πιο πολύπλοκες, τα τεχνολογικά επιτεύγματα εξελίσσονται γοργά. Οι επιστημονικές ανακαλύψεις αλλάζουν συθέμελα τις δυνατότητες του ανθρώπινου πολιτισμού. Αρκεί να θυμηθεί κανείς τις νέες ανακαλύψεις της γενετικής στον τομέα ειδικά της ανθρώπινης αλωνοποίησης. Ζούμε σε μια εποχή της "πληροφορίας", όπου μέσω του Internet βρισκόμαστε καθημερινά σ' ένα βομβαρδισμό πληροφοριών, νέων γνώσεων που η ταχύτητά τους ξεπερνά τα ανθρώπινα όρια. Μέσα λοιπόν σ' αυτά τα πλαίσια η ανάγκη για νέες αγορές είναι επιτακτικότερη από ποτέ. Οι ξεπερασμένες μέθοδοι δεν μπορούν να εφαρμοστούν. Το πρόσχημα της παγκοσμιοποίησης, της πτώσης των συνόρων, το ιδεολογικό πρότυπο του κοσμοπολίτη δίχως πατρίδα, θρησκεία και ταυτότητα είναι το πολιτιστικό και ιδεολογικό υπόβαθρο για να οικοδομηθεί η λεγόμενη "νέα εποχή". Ο άνθρωπος πρέπει να μεταστοιχειωθεί σε ένα καταναλωτικό ον που θα

παράγει, θα αγοράζει, θα συναλλάσσεται και η κοινωνία θα μεταλλαχθεί σε μια κοινωνία υλισμού, σε μια ενοποιημένη παγκόσμια κοινωνία μετάδοσης αγαθών και πληροφοριών προς οικονομικό κέρδος των επιτήδειων.

2" Μια δεύτερη παρενέργεια ως άμεση συνέπεια της παγκοσμιοποίησης ως μορφής νεοαποικιοκρατίας είναι η πολιτιστική ισοπέδωση. Δεν υπάρχουν περιθώρια για το σεβασμό στην ιδιαιτερότητα κάθε λαού. Όλα καταλήγουν στον κοινό πολιτισμό της "κόκα-κόλας". Στον πολιτισμό δηλαδή του καταναλωτισμού, της υπεραγοράς, της καλοπέρασης, της απόλαυσης, της δημιουργίας τεχνητών αναγκών, της συναλλαγής, του χρήματος, του τζόγου, της απάτης, του υλισμού. Μόνο σ' αυτό το κλίμα οι μεγάλες οικονομικές εταιρείες αυξάνουν το τζίρο τους.

Αναρωτιέται κανείς πόσο πρόσφορο έδαφος σ' αυτό το κλίμα που διαμορφώνεται ολοένα και πιο έντονα, βρίσκει η ορθοδοξία. Η ορθοδοξία που προβάλλει το ασκητικό πνεύμα, την λιτότητα στις ανάγκες μας, την χειραγωγήση των παθών και εφήμερων επιθυμιών, που μαθαίνει τον άνθρωπο να συγκροτείται ως προσωπικότητα καρδιάς και ψυχής και όχι ως ένα υλιστικό πούπουλο που το παρασέρνει αριστερά και δεξιά ο άνεμος της παγκοσμιοποίησης.

Συνέχεια στην 8η σελίδα

AIDS και HIV του Νίκ. Δημητριάδη

Το AIDS προκαλείται από τον ιό HIV.

Οποιοσδήποτε μπορεί να μολυνθεί με τον ιό, αν έχει σεξουαλική επαφή με ήδη μολυσμένο άτομο ή χρησιμοποιεί μολυσμένες βελόνες.

Το σώμα μας διαθέτει ένα αμυντικό σύστημα που μας προστατεύει από τις λοιμώξεις. Όταν όμως ο ιός της ανοσολογικής ανεπάρκειας (HIV) μπει στον οργανισμό, προσβάλλει τα κύτταρα του αμυντικού συστήματος και δεν μπορούν να τον καταστρέψουν.

Ο HIV παραμένει ζωντανός μέσα στα κύτταρα του αμυντικού συστήματος και μπορεί να είναι "ήσυχος" για πολλά χρόνια. Μέχρι σήμερα δεν έχει βρεθεί τρόπος να καταστραφεί ο ιός από την στιγμή που μπαίνει στον οργανισμό.

Μια εξέταση αίματος ανιχνεύει τον ιό HIV.

Αν υπάρχει HIV τότε το άτομο είναι HIV θετικό.

Το να είναι κάποιος θετικός δεν σημαίνει ότι είναι και άρρωστος. Πολλά HIV θετικά άτομα δείχνουν και νοιώθουν καλά και παραμένουν έτσι για μεγάλο χρονικό διάστημα συχνά για χρόνια.

Μπορούν όμως να μολύνουν τους άλλους και θα το κάνουν αυτό για όλη τους την ζωή.

ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΤΟΥ AIDS

Όταν ο HIV είναι σε ενεργό κατάσταση, τα μολυσμένα κύτταρα του αμυντικού συστήματος πεθαίνουν και ο ιός απελευθερώνεται μέσα

στο αίμα για να μολύνει άλλα κύτταρα.

Καθώς το αμυντικό σύστημα εξισθενεί, το άτομο χάνει βάρος κουράζεται εύκολα και γίνεται ευείσθητο σε πολλές λοιμώξεις όπως λοιμώξεις του δέρματος, έλκη, μυκητίαση, διάρροια. Τελικά αναπτύσσονται σοβαρά προβλήματα όπως έρπης, φυματίωση και καρκίνος.

Όταν το άτομο αρρωστήσει κατ' αυτόν τον τρόπο θεωρείται ότι πάσχει από Σύνδρομο Επίκτητης Ανοσολογικής Ανεπάρκειας ή AIDS. Όταν ο άρρωστος φτάσει σε τελικό στάδιο συνήθως πεθαίνει από σοβαρή λοίμωξη μέσα σε 1-2 χρόνια.

ΠΩΣ ΜΕΤΑΔΙΔΕΤΑΙ Ο HIV;

Ο HIV βρίσκεται στα υγρά του σώματος και μόνο το αίμα το σπέρμα και τα κοιλικά υγρά έχει αποδειχθεί ότι μπορούν να μεταδώσουν τον ιό. Ο ιός μπαίνει στον οργανισμό από μία πληγή ή ένα σκίσιμο του δέρματος, με ένεση, από τους βλεννογόνους που καλύπτουν το στόμα, τον κόλπο, τον πρωκτό.

Ένα μωρό μπορεί να μολυνθεί με τον HIV μέσω του πλακούντα στην μήτρα και ίσως από το μητρικό γάλα στον θηλασμό.

Ο ιός δεν μπορεί να ζήσει για πολύ ξω από το ανθρώπινο σώμα. Είναι απόλυτα ασφαλές να ζεις με κάποιον που έχει τον HIV ή πάσχει από AIDS να τρως μαζί του χρησιμοποιώντας τα ίδια πιάτα και μαχαιροπίρουνα, τις ίδιες πετσέτες να τον

αγκαλιάζεις ή ακόμα και να κοιμάστε στο ίδιο κρεβάτι. Δεν είναι ασφαλές να έχεις σεξουαλικές επαφές χωρίς προφυλάξεις ή να μοιράζεσαι οδοντόβουρτσες, ξυραφάκια ή την ίδια σύριγγα με κάποιον που έχει ή μπορεί να έχει τον ιό.

Η ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΜΙΑΣ ΛΥΣΗΣ

Δεν υπάρχει αποτελεσματική θεραπεία ούτε για τον πιο ελαφρύ ιό όπως τον ιό που προκαλεί το κρυολόγημα. Ίσως τα εμβόλια μπορούν να προφυλάξουν από μια ιογενή λοίμωξη.

Παρ' όλα αυτά όταν πλέον κολλήσεις τον ιό, η αρρώστια ακολουθεί την πορεία της. Έχουν δοκιμαστεί αρκετά φάρμακα με την ελπίδα να καθυστερήσουν την πορεία του AIDS. Η έρευνα προχωράει σε αναζήτηση θεραπείας. Μία άλλη κατεύθυνση της έρευνας προσανατολίζεται στην προσπάθεια να βρεθεί εμβόλιο. Τα εμβόλια της ευλογιάς οδήγησε στην εξαφάνιση της αρρώστιας αυτής από ολόκληρο τον κόσμο.

Αν βρεθεί το εμβόλιο του AIDS θα μπορούμε να το αντιμετωπίσουμε.

Ο καθένας μπορεί να αποφύγει τα πράγματα που τον βάζουν σε κίνδυνο. Πολλοί άνθρωποι έχουν ήδη αλλάξει την συμπεριφορά τους για να μειώσουν τον κίνδυνο της μόλυνσης, αρκετοί όμως συνεχίζουν να το διακινδυνεύουν.

Υπάρχουν πολλά που μπορεί κανείς να κάνει για

να προστατευθεί από τον HIV.

Το φιλί - ακόμη και το φιλί με πάθος - το άγγιγμα, το αγκάλιασμα είναι ασφαλή. Ο στοματικός έρωτας είναι πιο επικίνδυνος γιατί τα ούλα που ματώνουν και οι πληγές στο στόμα εμφανίζονται συχνά και μπορούν να αποτελέσουν ένα σημείο εισόδου του ιού.

Η σεξουαλική επαφή είναι ο πιο συχνός τρόπος μόλυνσης. Ο κίνδυνος είναι πιο μεγάλος με την πρωκτική συνουσία γιατί το δέρμα του πρωκτού σκίζεται πιο εύκολα από τον κόλπο. Ο κίνδυνος στην συνουσία μπορεί να μειωθεί με την χρήση προφυλακτικού.

ΕΛΑΧΙΣΤΟΠΟΙΩΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΚΙΝΔΥΝΟΥΣ

Οι περισσότεροι άνθρωποι γνωρίζουν ότι η σεξουαλική επαφή χωρίς προφυλάξεις εγκυμονεί κινδύνους, και όσο περισσότερους ερωτικούς συντρόφους έχεις τόσο μεγαλύτερη είναι η πιθανότητα ένας από αυτούς να είναι HIV θετικός. Ακόμη και με τους ανθρώπους που γνωρίζεις το ρίσκο υπάρχει. Οι κίνδυνοι που διατρέχει ο σύντροφός σου αφορούν και εσένα. Ότι έχει σχέση με το αίμα μπορεί να είναι επικίνδυνο. Πολλοί ναρκομανείς που παίρνουν ενδοφλέβια ναρκωτικά έχουν μολυνθεί από HIV. Όσοι μοιράζονται σύριγγες με αυτούς ή χρησιμοποιούν βρόμικες σύριγγες διατρέχουν κίνδυνο. Το τατουάζ και το τρύπημα αυτιών είναι επικίνδυνα εφ' όσον τα *Συνέχεια στην 8η σελίδα*

"ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΙΑ 2001"**ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΙΕΡΟΛΟΓΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ ΦΙΛΟΘΕΟΥ**

"Παράδοσις του ελληνικού κλήρου αλλά και καθήκον του καλού ποιμένος είναι να παραμένει με το ποίμνιον του"

"Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Κασσανδρείας κ.κ. Νικόδημε, αξιότιμη κα Δήμαρχε, αξιότιμοι κ.κ. Δημοτικοί Σύμβουλοι, Ευλαβέστατον Εκκλησίασμα..."

Με τούτα τα λόγια ο επίσκοπος της Σμύρνης Χρυσόστομος ο Ιερομάρτυρας του έθνους μας αναδεικνύεται σωστός εργάτης του αμπελώνα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού.

Αρνείται μετά γενναιότητας και θάρρους όλες τις προτροπές από πιέσεις που δέχεται να εγκαταλείψει την Σμύρνη. Την πόλη που αγάπησε ως επίσκοπος αγωνίστηκε με όλες του τις δυνάμεις να προστατέψει και να σώσει.

Έτσι η ημέρα που θα πραγματοποιηθούν τα προφητικά λόγια που είπε ο Άγιός μας κατά την χειροτονία του εις τον Πατριάρχη Ιωακείμ τον Γ.

"Εν όλη τη καρδία και εν όλη τη διανοία θα υπηρέτησω την Εκκλησίαν και το Γένος και ημίτρα, την οποίαν αι άγιοι χείρες σου εναπέθεσαν επί της κεφαλής μου, εάν πέρωται να απολέσει ποτέ την λαμπηδόνα των λίθων της θα μεταβληθεί εις ακάνθινον στέφανον μάρτυρος ιεράρχου".

έφθασε είναι η 27 Αυγούστου 1922.

Η Σμύρνη καίγεται,

παντού απλώνεται η σκιά του θανάτου, χιλιάδες έλληνες βασανίζονται, δολοφονούνται γιατί κάποιους τους πρόδωσαν, κάποιους τους εγκατέλειψαν ως και ο ύπατος αρμοστής καταφέρνει να το σκάσει και να σώσει το τομάρι του. Ο Ιεράρχης όμως όχι-

Ο Άγιος Ιερομάρτυρας Χρυσόστομος Σμύρνης

γνωρίζει ότι είναι εις τύπον και τόπο Χριστού, γνωρίζει ότι το βλέμμα του λαού είναι στραμμένο επάνω του, ότι ο λαός περιμένει από τον επίσκοπο του την παρηγοριά, γι' αυτό και ο επίσκοπος προσεύχεται ταπεινά στον Θεό. Γνωρίζει ότι ο ίδιος σε λίγες ώρες θα θυσιαστεί και όμως βρίσκει το κουράγιο να παρηγορήσει

τους άλλους και προσπαθεί να φέρει την γαλήνη και την ηρεμία στις ψυχές και στις καρδιές των άλλων.

Σε λίγο ο μανιασμένος Τούρκικος όχλος θα τον παραλάβει από τα χέρια του Νουρεντίν Πασσά και στην κυριολεξία θα τον κομματιάσει, θα τον

κατακρεουργήσει σέρνοντάς τον σε ολόκληρη τη Σμύρνη.

Έτσι έφυγε από την ζωή ο Εθνομάρτυρας Σμύρνης Χρυσόστομος αλλά η ζωή του θα μείνει μέχρι της συντέλειαι των αιώνων να διδάσκει ανθρώπους που το επιθυμούν.

Αγωνίστηκε από το 1902-1909 ως Μητροπολίτης Δράμας να αναζωπυρώσει

το πεσμένο ηθικό των ελληνικών στοιχείων, να ξαναχτίσει σχολεία και εκκλησίες, δημιουργεί νέα φιλανθρωπικά ιδρύματα, ιδρύει μοναστήρια.

Οργανώνει αντίσταση κατά του Βουλγαρικού κοιματάτου, εμπνυχώνει τα ελληνοπούλα. Ο Πατριάρχης τον συγχαίρει για το έργο του, το ποίμνιό του τον λατρεύει, η Ελλάδα ολόκληρη τον θαυμάζει.

Η αντίδραση όμως της Τουρκικής κυβέρνησης είναι αποτελεσματική. Το 1907 η εξορία είναι ο επόμενος σταθμός στην ζωή του Ιεράρχη. Έρχεται εις την γενέτειρα πόλη του την Τρίγλια όπου δε μένει με σταυρωμένα τα χέρια. Μέσα σε λίγους μήνες καταφέρνει να δημιουργήσει έργα πολιτιστικά που πραγματικά άλλαξαν την όψη της Τρίγλιας. Για να κτίσει το σχολικό κτίριο που χρειαζόντουσαν τα παιδιά των Τριγλιανών και έπρεπε να γίνει με άδεια του Σουλτάνου κάλεσε τους Τούρκους πρόκριτους της Τρίγλιας και τους προσέφερε βοήθεια για το κτίσιμο του δικού τους σχολείου, αρκεί και αυτοί να βοηθήσουνε ώστε να δοθεί η άδεια και για τα δύο σχολεία από τον Σουλτάνο και έτσι τα κυπαρίσσια του νεκροταφείου έγιναν σχολικά κτίρια για να μορφωθούν τα παιδιά των Τριγλιανών. Έτσι δούλευε ο δεσπότης δεν ξεχώριζε κανέναν.

Συνέχεια στην 7η σελίδα

“ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΙΑ 2001”

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΙΕΡΟΛΟΓΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ ΦΙΛΟΘΕΟΥ

Συνέχεια από την 6η σελίδα

Το 1908 η Σύνοδος του Πατριαρχείου τον αθώωσε από την κατηγορία των Τούρκων και ο Δεσπότης ξαναγυρίζει στη Δράμα όμως για πολύ λίγο μέχρι τον Ιανουάριο του 1909 που φεύγει οριστικά.

Κάθε κενή Μητρόπολη παρακαλεί τον Πατριάρχη να στείλει ως επίσκοπο τον Χρυσό-στομο. Τελικά η Σμύρνη είναι αυτή που θα κερδίσει τον άξιο Ιεράρχη και έτσι τον Μάιο του 1910 ο Χρυσόστομος ανεβαίνει στον περιλαμπρο θρόνο της Μητρόπολης Σμύρνης, στην πόλη του Ιερού Πολυκάρπου.

Ένας νέος Ιεράρχης με οραματισμούς και θέληση για θυσία.

Ζητά απ' όλους να τον βοηθήσουν για να δημιουργήσει μία καλύτερη Χριστιανική κοινωνία, μια πιο σωστή παιδεία, να αποκατασταθεί ανάμεσα σ' όλους η αγάπη και η κοινωνική αλληλεγγύη. Και εδώ αρχίζει το έργο: αμέσως νέο μέγαρο και γραφεία της μητροπόλεως, αναδιοργανώνει τα κοινοτικά σχολεία, φροντίζει για το μορφωτικό επίπεδο των Ιερέων της μητροπόλεως του, αναλαμβάνει κάτω από την προστασία του όλους τους γυμναστικούς συλλόγους.

Το ελληνορθόδοξο στοιχείο ξαναζωντάνεψε

πολιτιστικά.

Αυτό το πληρώνει με την διαγραφή του από τον κατάλογο των υποψηφίων για τον Πατριαρχικό Θρόνο το 1912.

Η δράτη του Χρυσόστομου πάλι ενοχλεί την τουρκική διοίκηση, του ζητάνε να φύγει προτείνοντας υλικά ανταλλάγματα, μα ο επίσκοπος δεν λυγίζει-εκούσια αναχώρηση είναι λιποταξία και η αποδοχή υποσχέσεων είναι ποταπότης, ανάξια Έλληνος κληρικού-λέγει.

Τελικά το 1914 απομακρύνεται βίαια από την έδρα του.

Μένει στο Πατριαρχείο όπου εκλέγεται συνοδικός Μητροπολίτης.

Εκεί συγγράφει βιβλία όπου αποκαλύπτει όλες τις βιαιότητες των Τούρκων.

Παράλληλα προτείνει αναμόρφωση των Εκκλησιαστικών πραγμάτων.

Το 1918 ξαναγυρίζει στην αγαπημένη του Σμύρνη κοντά στο ποιμνίο του που τον αναμένει ως σωτήρα και ως Εθνάρχη.

Στο πρώτο του κήρυγμα μιλάει για τα αγαθά της Ελευθερίας τόσο των ατόμων όσο και των λαών. Σε λίγο η Σμύρνη θα αναπνεύσει ελευθερά για λίγο καιρό. Ο ελληνικός στρατός βρίσκεται εκεί.

Ο Χρυσόστομος από τον άμβωνα καλεί τον λαό του

να έχει αγάπη και να είναι ανεκτικός προς όσους Τούρκους διώκονται άδικα, μοιράζει τρόφιμα και φάρμακα.

Αγωνίζεται και πάλι για όλους Έλληνες και Τούρκους.

Παράλληλα δεν ξεχνάει και την Τρίγλια αφού μια προβλήτα που κατασκευάζεται μετά από ενέργειες του έμελλε να γίνει η σωτηρία πολλων Τριγλιανών κατά την Μικρασιατική καταστροφή.

Ο Χρυσόστομος βλέπει την καταστροφή να έρχεται και προσπαθεί να διεγείρει ολόκληρο τον Μικρασιατικό Λαό, δημιουργεί την Μικρασιατική Άμυνα και αναλαμβάνει την προεδρία της. Δυστυχώς προσκρούει στην άρνηση του ύπατου αρμοστή.

Το τέλος της τραγωδίας πλησιάζει. Τίποτα δεν είναι δυνατόν να την αναχαιτίσει. Ο τραγικός Αύγουστος του 22 είναι πλέον γεγονός. Χιλιάδες οι μάρτυρες, τα θύματα της Τουρκικής θηριωδίας.

Σμύρνης Χρυσόστομος, Κυδωνιών Γρηγόριος, Μοσχονησίων Αμβρόσιος, Ικονίου Προκόπιος, Ζήλων Ευθύμιος και αναρίθμητοι κληρικοί και λαϊκοί έχυσαν το αίμα τους για την πίστη τους, για τα ιδανικά τους για την αγάπη τους στο Χριστό. Θυσιάστηκαν και δεν συμβιβάστηκαν, προτίμησαν τον θάνατο από την πρόσκαιρη δόξα.

Γιατί γνώριζαν ότι τους αναμένει ο δικός τους κριτής όπου ο κάθε άνθρωπος θα αποδώσει λόγο για τα έργα και τις πράξεις του εις την παρούσα ζωή και οι ορθόδοξοι επίσκοποι έχουν αποδείξει ότι δέκτες είναι εις τύπον και τόπον Χριστού. Και ότι ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός ετέθη και εσταυρώθει υπέρ ο λο κ λ ή ρ ο υ τ η ς ανθρωπότητας. Έτσι και οι επίσκοποι θα αγωνισθούν και θα υποστούν και μαρτύρια αλλά και αυτόν τον θάνατον για το ποιμνίο που τους ενεπιστευθεί η Θεία Χάρις

Σε βασιμότητα γνωρίζοντας ότι ο Επίσκοπος εν τη Εκκλησία εστί και η Εκκλησία εν τω Επισκόπω και όσοι μετά του Επισκόπου ουκ εισίν, ουδέ εν τη Εκκλησία ησίν, παρακαλώ ίνα δεήσετε το Κυρίω ημών Ιησού Χριστώ όπως φωτίζει τας καρδίας ημών κληρικών και λαϊκών.

ΩΣΤΕ ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΣΜΥΡΝΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΑΦΟΡΜΗ ΟΠΩΣ ΟΛΟΙ ΜΑΣ ΕΡΘΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΑΓΚΑΛΙΑ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ και κάτω από την σωστή καθοδήγησή της.

Αγαπημένοι και Ενωμένοι εν Κυρίω αξιωθώμεν και της επουρανίου χαράς της Βασιλείας του Θεού ΑΜΗΝ.

ΤΡΕΙΣ ΠΑΡΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗΣ (μέσα σ' ένα Ορθόδοξο πλαίσιο) του ΜΟΣΧΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Συνέχεια από την 4η σελίδα 3" Οι δραματικότερες επιπτώσεις απειλούν τον ίδιο τον άνθρωπο ως πρόσωπο. Πρόκειται για μια λαίλαπα που καταρρακώνει την ανθρωπότητα. Ο κάθε πολίτης είναι ένα ευχρηστο πiónι στο καλοστημένο παιχνίδι της παγκοσμιοποίησης. Πρέπει να είναι ένα καταναλωτικό ον που όπως και πρωύτερα ανέφερα, θα ζει για να αγοράζει, να πουλάει, να συναλλάσσεται.

Κατά την ορθόδοξη ανθρωπολογία το ανθρώπινο πρόσωπο παίρνει άλλη αξία. Ως "κατ' εικόνα" και ενδυναμεί "καθ' ομοίωσιν" δημιούργημα του Παντελείου Θεού, συγκροτείται ως προσωπικότητα ψυχής και ήθους. Κινείται στο

πνεύμα της ελπίδας και πίστης προς το Δημιουργό, στο πνεύμα της παρουσίας ενός Θεού, Πατέρα που προνοεί και αγκαλιάζει το πλάσμα του. Συγχρόνως οικοδομείται με τις αρχές της καταλλαγής, της συγχώρεσης, της θυσίας για τον συνάνθρωπο. Ο συνάνθρωπος δεν είναι το μέσο μιας υλιστικής και συμφεροντολογικής σχέσης, αλλά μιας σχέσης αλληλοσυμπλήρωσης και αλληλοπαραχώρησης με κοινό στόχο την σωτηρία.

Μια σωτηρία που νοείται μόνο ως κοινωνία προσώπων και όχι ως ένα ατομιστικό βίωμα. *Συγχρόνως το ανθρώπινο πρόσωπο κατά την ορθόδοξη πάντα σκοπιά ενδυναμώνετε από τις αξίες της πνευματικής μεταμόρφωσης, της ανάστασης, της προοπτικής, της αιωνιότητας. Είναι*

πολίτης της σύγχρονης κοινωνίας αλλά και πολιτικογραμμένος πολίτης της "άνω Ιερουσαλήμ".

Με όλα τα προηγούμενα θέλω να γίνει σαφές ότι δεν καταφέρομαι εναντίον του σύγχρονου τεχνοκρατικού πολιτισμού. Είναι νομίζω κοινότυπο να αναφερθώ διεξοδικά και πανηγυρικά όπως ίσως θα έπρεπε, στην επιτυχία των τεχνολογικών επιτευγμάτων, ή στην αποτελεσματικότητα των νέων επιστημονικών ανακαλύψεων. Το ζήτημα είναι αν όλα αυτά εξυπηρετούν το γενικό συμφέρον, ή αν θα τα αφήσουμε στα χέρια διεστραμμένων νοών που έχοντας αλλότριους σκοπούς, χρησιμοποιούν τα διαμάντια του ανθρώπινου πνεύματος (τις σύγχρονες δηλαδή

ανακαλύψεις) προς ίδιον συμφέρον.

Οι προϋποθέσεις και οι όροι χρήσης των εφοδίων του πολιτισμού μας πρέπει να αποτελέσουν τις βάσεις ενός γόνιμου διαλόγου πριν η ευλογία γίνει κατάρα.

Η ευθύνη είναι προσωπική εφόσον αφορά την ίδια την πνευματική και πολιτιστική μας υπόσταση μέσα στον σύγχρονο κόσμο.

Τελειώνοντας θα κλείσω με μια εύστοχη επισήμανση του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου μας κ. Χριστόδουλου που με αφορμή τα δραματικά γεγονότα της Γένοβας είπε: *"Πρέπει επειγόντως να δοθεί προτεραιότητα στο διάλογο πριν πάρει τη θέση του η ανεξέλεγκτη βία"*.

AIDS και HIV του Νίκ. Δημητριάδη

Συνέχεια από την 5η σελίδα

εργαλεία που χρησιμοποιούνται δεν έχουν αποστειρωθεί. Οι μεταγίσεις αίματος δεν είναι πλέον επικίνδυνες γιατί το αίμα ελέγχεται.

Όταν η αρρώστια πρωτοεμφανίστηκε στις αναπτυγμένες χώρες τα περισσότερα θύματα ήταν ομοφυλόφιλοι ή αμφιφυλόφιλοι γι' αυτό πολύς κόσμος πίστεψε ότι το AIDS ήταν αρρώστια των ομοφυλοφίλων χωρίς όμως να είναι αλήθεια. Η προκατάληψη αυτή μπορεί να κάνει τους

ετεροφυλόφιλους να πιστέψουν ότι είναι ασφαλείς. Είναι καλύτερο να ακολουθείς τακτικές που σε προστατεύουν παρά να φαντάζεσαι όταν π.χ. είσαι ετεροφυλόφιλος δεν θα μολυνθείς.

ΚΑΝΟΝΤΑΣ ΕΛΕΓΧΟ ΓΙΑ ΤΟΝ HIV

Αν ανησυχείς για το AIDS πρέπει να το συζητήσεις με έναν ειδικό σε ένα νοσοκομείο. Σε πολλά νοσοκομεία δεν σου κάνουν την εξέταση χωρίς αυτή την προηγούμενη κουβέντα με τον ειδικό

γιατί οι συνέπειες είναι πολύ μεγαλύτερες απ' ότι φαντάζεσαι.

Η εξέταση αυτή δεν αποτελεί διάγνωση του AIDS αλλά ανιχνεύει τα αντισώματα κατά του HIV στο αίμα.

Συνήθως τα αντισώματα εμφανίζονται μέσα σε 6 εβδομάδες από την μόλυνση (μερικές φορές μέχρι και 6 μήνες).

Για τον λόγο αυτό έστω και αν έχεις αρνητικό αποτέλεσμα μπορεί να ζητήσουν να το επαναλάβεις μετά από 6 μήνες.

Στο διάστημα αυτό δεν πρέπει να κάνεις κάτι που βάζει σε κίνδυνο εσένα ή τον σύντροφό σου.

Νίκος Δ.

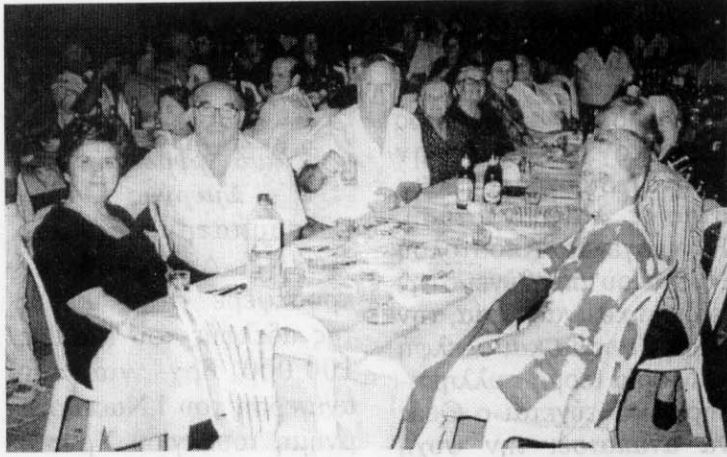
**Ιδιοκτησία:
ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ
Χάψα 1
Τ.Κ. 546 26
Εκδότης - Διευθυντής
Μυλωνάς Ιωάννης
Δημητριάδης Νικόλαος
Υπεύθυνοι Τυπογραφείου:
Α^{φοι} ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
Αν. Θράκης 21
Τηλ. 914.464**

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΜΑΣ ΣΤΗΝ Ν. ΤΡΙΓΛΙΑ

Το Παράρτημα του Συλλόγου μας στην Ν. Τρίγλια ξεκίνησε σε μια καινούρια πορεία. Μετά τα γνωστά προβλήματα που

υπήρχε με το Διοικ. Συμβούλιο του Συλλόγου.

Τα πρώτα βήματα είναι απολύτως αισιόδοξα. Ξεκίνησαν, σε συνεργασία

δημιουργήθηκαν, από την ίδρυση του νέου συλλόγου, προσπάθησε και το πέτυχε πολύ σύντομα να ξαναμαζέψει τα μέλη μας και να χαράξει το πρόγραμμα και τους νέους στόχους του.

Αποφάσισε να μην ασχοληθεί με τα καμώματα του νέου συλλόγου και να συνεχίσει την δράση και τις δραστηριότητες που επί είκοσι πέντε χρόνια πρόσφερε στα μέλη μας της Ν. Τρίγλιας και όχι μόνο.

Η αναγνώριση της δημιουργικής και πολύχρονης προσφοράς του Συλλόγου και του Παραρτήματος μας απ' όλους τους Τριγλιανούς είναι δεδομένη και τίποτα δεν πρόκειται να την αλλάξει.

Σ' αυτό το πνεύμα είναι αποφασισμένη να κινηθεί και η νέα Διοικούσα Επιτροπή έχοντας σαν γνώμονα την εμπειρία των παλιών και την ορμή των νέων και να πετύχει πολύ περισσότερα απ' ό,τι η προηγούμενη, κυρίως όμως στόχος της είναι να αποκαταστήσει την ταραγμένη σχέση που

πάντα με τον σύλλογο, μετά την ανεπανάληπτη συγκέντρωση των εκατόν εβδομήντα μελών μας στην αίθουσα "Ιορδ. Στεργίου" του πολιτιστικού μας κέντρου, που ομόφωνα ιποφάσισε τον ορισμό τους αλλά και την συνέχιση της λειτουργίας του Παραρτήματός μας, να πραγματοποιούν μια σειρά εκδηλώσεων και να προγραμματίζουν άλλες τόσες.

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΟ ΣΤΟ "ΠΑΛΗΝΗ" ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΑΘΥΤΟ

Ανάμεσα στις εκδηλώσεις ξεχώρισαν η απογευματινή επίσκεψη για καφέ στην Χαλκιδική στο ξενοδοχείο "ΠΑΛΗΝΗ" και στη συνέχεια για φαγητό και γλέντι στην πανέμορφη πλατεία της Αθίτου.

Γέλια, ανέκδοτα, τραγούδια μέσα στο λεωφορείο, αλλά και απόλαυση τόσο στους κήπους και στην πισίνα του πανέμορφου ξενοδοχείου, όσο και στους γευστικώς μεζέδες της Αθύτου.

ΞΕΦΑΝΤΩΜΑ ΣΤΗΝ Ν. ΤΕΝΕΔΟ

Ήταν η σκέψη της στιγμής την ώρα που γυρίζαμε από μια απογευματινή εκδρομή στο ξενοδοχείο Παλήνη που είχε διοργανώσει το Παράρτημα του Συλλόγου των Απανταχού Τριγλιανών.

Ο Τάκης ο Δαλκιράνης πρότεινε να διαθέσει το λεωφορείο για να μεταφέρει τα μέλη του Συλλόγου ένα βράδυ στην Ν. Τένεδο για φαγητό και επειδή λίγο πολύ όλους μας αρέσουν οι βόλτες δεχθήκαμε την πρόταση με ενθουσιασμό. Η ιδέα υλοποιήθηκε χάρις στην δύναμη του Συλλόγου μας την Μαρία Μπαρμπή και την Τασούλα Γκίκογλου

φτάσει στο αποκορύφωμά του.

Το τι γλέντι έγινε δεν μπορεί να περιγραφεί. Τα νόστιμα κεφτεδάκια και τα άλλα εδέσματα του Κουτσάκη βοήθησαν σ' αυτό.

Ήταν εκεί άνθρωποι όλων των ηλικιών. Παιδιά, νέοι, μεσήλικες, ηλικιωμένοι, όλοι μαζί σαν να ήταν συνομήλικοι.

Εκείνο που μας ευχαρίστησε και μας συγκίνησε όλους ήταν η παρουσία στην εκδήλωση των Τριγλιανών της διασποράς.

Ήταν παρόντες Τριγλιανοί από την Αυστραλία, τον Καναδά, την Γερμανία που μαζί με τους συμπατριώτες από την Θεσσαλονίκη έκαναν την βραδιά ομορφότερη.

μια Παρασκευή βράδυ δύο εβδομάδες αργότερα και ξεπέρασε κάθε προσδοκία. Η προσέλευση των μελών ήταν συγκινητική. Συγκεντρώθηκαν πάνω από εκατόν πενήντα άτομα. Γέμισαν οι δρόμοι της Τενέδου αυτοκίνητα και η πλατεία όπου βρίσκεται η ταβέρνα του Κουτσάκη τραπέζια.

Και επειδή η μια ωραία ιδέα φέρνει την άλλη το Δ.Σ. του Παραρτήματος φρόντισε να φέρει την υπέροχη ορχήστρα από την Ν. Κρήνη που έκανε το κέφι και τον χορό να

Το κέφι και ο χορός κράτησαν ως τις πρώτες πρωινές ώρες. Πριν φύγουμε αποφάσισαν ο Σύλλογος των Απανταχού Τριγλιανών και το Παράρτημά του να διοργανώσουν μια ημερήσια εκδρομή η οποία θα πραγματοποιηθεί στις 14 Οκτωβρίου στο Νυμφαίο της Φλώρινας.

Ήταν πραγματικά μια αξέχαστη βραδιά που όλοι ελπίζουμε και ευχόμαστε να επαναληφθεί.

Λούλα Καραγιαννάκη-Βαλαμίδου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ

Ο κ. Κράτης Δημήτριος και η κα Βασιλική Παντελίδου.

Ο κ. Κουρατζίνος Βασίλειος και η κα Αθανασία Μανικατζή.

Ο κ. Αναστάσιος Συνάμης και η κα Πολυξένη Τσορπατζίδου.

Ο κ. Μενέλαος Γλαράκης και η κ. Νεκταρία Παπαλεωντή.

Ο κ. Αθανάσιος Αποστολάκης και η κα Ευμορφίλη Καραβασιλίδου.

Ο κ. Παναγιώτης Κεμανετζής και η κα Ελένη Τσερκέτη

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ο κ. Τσιώνης Παναγιώτης και η σύζυγός του Μαρία βάπτισαν τα δίδυμά τους και τα ονόμασαν Σπυρίδων και Μαρία

Ο κ. Καραμαριόγλου Ευστράτιος και η σύζυγός του Παναγιώτα βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Βενετία.

Ο κ. Μανιάτης Γιώργος και η σύζυγός του Ανθούλα βάπτισαν το αγοράκι τους Σπυρίδων.

Πολλές ευχές η γιαγιά τους Κατίνα

Ο κ. Μαστραλέξης Γιώργος και η σύζυγός του κα Shirley Santos βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Ιορδάνη.

Ο κ. Σαργιανίδης Ιωάννης και η σύζυγός του κα Δάφνη βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Χρήστο.

Ο κ. Μαγνήσαλης Λεωίδας και η σύζυγός του Άννα βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Στέφανο.

Ο κ. Γκαρπούζη Βασίλειος και η σύζυγός του Όλγα βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Ευστράτιο

ΘΑΝΑΤΟΙ

Νικόλαος Αρβανίτης 58. Ζαχαρώ Τζιτζιφίλη 85 Κων. Μαστραντώνης 36 Νικόλαος Τσιφικλής 73 Κων/νου Χατζηκωσταντίνου ετών 75

Γεώργιος Μανιάτης 65 Κυριακή Αλεξάνοβη 91 Φανή Ατζέμη 52

Απεβίωσε ο Θεοδόσιος Δημακογιάννης (στην Αθήνα), σύζυγος της Αναστασίας Χατζηαναστάση. Η οικογένεια Απόστολου Νυστάζου απευθύνει στην σύζυγο κα αναστασία, την κόρη Γεωργία και αδελφή κ. Μαρία θερμά συλληπητήρια και εύχεται ο Θεός να αναπαύσει την ψυχή του δούλου του Θεοδοσίου.

Συγχαρητήρια στον Νίκο-Ζαφείρη Νυστάζο του Ευστρατίου για την αποφοίτησή του από το τμήμα Πολιτικής Επιστήμης του

πανεπιστημίου J. Hopkins της Βαλτιμόρης (Η.Π.Α.). Πολλές ευχές για την επιτυχή συνέχιση των σπουδών του από τους θείους, τις θείες & τα ξαδέφφια του.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΕΝΙΣΧΥΤΕΣ

Για την ανέγερση του Ι.Ναού Χρυσοστόμου Σμύρνης

Ο συμπατριώτης μας Φώτης Δημητράκος προσέφερε στην μνήμη της αδελφής του Μαρίας 100.000 δρχ. για την ανέγερση του Ι.Ναού στη μνήμη του αγίου Χρυσοστόμου Σμύρνης. Ο σύλλογος των απανταχού Τριγλιανών & το Παράρτημά του στη Ν. Τρίγλια τον ευχαριστούν πολύ.

Για την εφημερίδα μας "Τριγλιανή Νέα".

Η κ. Κατίνα Παράβολου 70 δολάρια Καναδά.

ΜΕ ΠΟΙΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΔΙΧΑΖΟΥΝ ΤΗΝ ΝΕΑ ΤΡΙΓΛΙΑ;

Το άγχος, η αγωνία και η απομόνωση που διακατέχουν την Διοίκηση του νέου συλλόγου, την οδηγούν σε ενέργειες που επιπροσθέτουν προβλήματα στην ήδη τεταμένη κατάσταση που δημιουργήσαν στην Ν. Τρίγλια.

Μετά μάλιστα την απόρριψη του αιτήματός τους να τους παραχωρηθεί η χρήση (με ποιο δικαίωμα άραγε;...) του κτιρίου του Πολιτιστικού Κέντρου και Λαογραφικού Μουσείου μας από το Δημοτικό Συμβούλιο Τρίγλιας, ο εκνευρισμός τους ξεπέρασε κάθε προηγούμενο και οι αυθαιρεσίες τους να παρακρατούν τα κλειδιά μιας ξένης περιουσίας δείχνει το μέγεθος της

ταραχής τους και παράλληλα την αδυναμία της Δημάρχου στο να εκτελέσει την απόφαση του Δημ. Συμβουλίου.

Δεν γνωρίζουμε εάν όλα αυτά τα πρωτοφανή σε μέγεθος αλαζονείας, πείσματος και κακής διάθεσης έχουν την υποστήριξη και των παραγόντων του Δήμου, οπότε και αυτοί εκτίθενται διπλά γιατί από τη μια αρνούνται να τους παραχωρήσουν την χρήση του κτιρίου και από την άλλη δεν αναλαμβάνουν καμία πρωτοβουλία για να εφαρμοστεί η απόφαση του Δημοτ. Συμβουλίου.

Σε κάθε περίπτωση όμως εμείς δικαιωνόμαστε πλήρως για την κακή συνεργασία που υπήρχε τότε, όταν σχεδόν οι ίδιοι

άνθρωποι λειτουργούσαν το παράρτημα μας στην Ν. Τρίγλια με την ίδια δυστυχώς νοοτροπία και την ίδια αντίληψη που στόχο είχαν την διάσπαση της ενότητας του συλλόγου μας.

Ο σύλλογός μας και το παράρτημά του στη Ν. Τρίγλια καλούν τα μέλη μας και όλους τους Τριγλιανούς να απομονώσουν ό,τι δημιουργεί ένταση και πόλωση.

Να κλείσουν τα αφτιά τους στα ψέματα και στα παραπλανητικά λόγια για συγκέντρωση υπογραφών, που τίποτα δεν εξυπηρετούν παρά την αγωνία και την επικίνδυνη επιμονή τους να διαχωρίζουν τους Τριγλιανούς.

Εξάλλου το περιοδικό "Τρίγλια" που κυκλοφόρησαν, δεν κάνει τίποτα άλλο παρά να ξαναγράφει για τους κατοίκους της Ν. Τρίγλιας αυτά που οι ίδιοι ξέρουν καλύτερα μια και όλα αυτά συνέβησαν στη Ν. Τρίγλια, που ο καθένας έχει την δική του προσωπική μαρτυρία και γνώση. Μας δικαιώνει όμως γιατί λέγαμε και λέμε ότι σύλλογος Τριγλιανών στη Ν. Τρίγλια δεν έχει τίποτα να εξυπηρετήσει. Οι σύλλογοι αυτοί επαναλαμβάνουμε γίνονται εκεί που υπάρχουν λιγστοί πατριώτες και κυριαρχεί η νοσταλγία και η ανάγκη διατήρησης της μνήμης, της ιστορίας και του πολιτισμού (ήθη και έθιμα) της πατρίδας τους.

ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ του Χρήστου Ευδοκίμου

Ο φίλος μου, ο Γιάννης ο Κοκκινίδης, Τριγλιανός και κοντοχωριανός μου από την παλιά πατρίδα, μου έλεγε τις εντυπώσεις του από την Ραφήνα όπου πέρασε τις μέρες του Πάσχα, ανάμεσα σε συγγενείς και συμπατριώτες και όπου, φυσικά, λειτουργήθηκε στην εκκλησία της Παντοβασιλίσσας, της προσφυγίνας Τριγλιανής Παναγίας. Κάποια στιγμή σώπασε και βυθίστηκε σε σκέψεις. Κατάλαβα. Με τα φτερά της μνήμης και της φαντασίας, ο Γιάννης, αυτή τη στιγμή καταργεί τον χρόνο και τις αποστάσεις και βρίσκεται στην παλιά Τρίγλια. Αυτό το κάνει συχνά. Δεν έπεσα έξω γιατί σε λίγο άρχισε να μου διηγείται:

"Ήμασταν καμιά δεκαριά 'πανούκλες' - έτσι μας φώναζε μια γριά από τότε που της σπάσαμε το τζάμι - από πέντε ίσαμε δέκα χρονών, το Κωτσό, το Νικολό και άλλα παιδιά, παρέα αχώριστη και συμμορία σωστή. [Εκείνη την ημέρα από ώρα παίζαμε τους "αλεκούτηδες" (σβούρες) πάνω στην πλάκα του Χαζενέ (υδραγωγείο). Τους χτυπούσαμε αλύπητα με τα καμουτσίκια μας και εκείνοι γύριζαν με τρελά πηδήματα επάνω στο τσιμέντο. Είχαμε πια βαρεθεί το παιχνίδι και ετοιμαζόμασταν να πάμε κάπου να κάνουμε καμιά...ζημιά, οπότε βλέπουμε να περνά ο Σαλής, ο Τούρκος που τον πείραζαν όλοι και περισσότερο οι Τούρκοι, γιατί ήταν φοβητσιάρης και αγαθούλης και πάντα λερωμένος]].

Τον πήραμε από πίσω και τον κοροϊδεύαμε. Εγώ, θυμάμαι, τον ακούμπησα και λίγο στα πισινά με την άκρη της βέργας του

καμουτσικιού που το είχα για τον "αλεκούτη" μου αλλά αμέσως μετάνιωσα και τον λυπήθηκα καθώς τον έβλεπα να τραβά τον δρόμο τουαδιαμαρτύρητα. Τον πήγαμε ως την άκρη του τουρκομαχαλά και εκεί τον παρατήσαμε. Παραπέρα δεν πηγαίναμε. Φύλαγε τα ρούχα σου...]. [Υστερα βγήκαμε στα χωράφια και ρημάξαμε ένα μισιρλίκι (καλαμποκοχώραφο) γιμίζοντας τους κόρφους μας με χλωρά μισίρια. Ξαφνικά έπιασε βροχή και τρέξαμε να χωθούμε στο ζωκλήσι της Παντοβασιλίσσας]. [Μόλις όμως αντίκρισα το εικόνημα της Παναγίας πάγωσα. Τα μεγάλα μάτια της κοίταζαν ολόγεια σε μένα, αυστηρά και επιτιμητικά, σχεδόν θυμωμένα. Τα χρειάστηκα. Καλά μου έλεγε η γιαγιά μου να μην κόνω κακές πράξεις γιατί η Παναγία τα βλέπει όλα! "Τα βλέπει και τιμωρεί παιδάκι μου", μου έλεγε. Τώρα καταλάβαινα πόσο είχε δίκιο η γιαγιά. Τραβιούμαι δεξιά, τραβιούμαι ζεββά πάω παράμερα σε μια γωνιά τίποτα! Όπου και να στεκόμουν, τα μάτια της Παναγίας γύριζαν σε μένα]. [Βγαίνω έξω και πετώ τα μισίρια απ' τον κόρφο μου. Ξαφνικά άστραψε και βρόχησε. Το τι έπαθα από τη τρομάρα μου τότε δεν λέγεται. Βέβαια τα μισίρια τα πέταξα, αλλά τη κοροϊδία που έκανα στον Σαλί που την βάζεις Για να πούμε δηλαδή, μονάχα τα σημερινά. Αι τα χτεσινά, τα προχτεσινά;] [Έτρεξα μέσα στην βροχή, πήγα στην γιαγιά μου κι έπεσα στο

πόδια της κλαίγοντας, Της τα είπα όλα και εκείνη με παρηγόρησε. Μου είπε ότι η Παναγία όλα τα σχωρνάει άμα την θερμοπαρακαλέσεις και της υποσχεθείς πως δεν θα το ξανακάνεις. Αυτό έκανα στην βραδινή μου προσευχή και ξαλάφρωσα]. [Από τότε δεν ξαναπείραξα τον Σαλή. Μάλωνα μάλιστα και τα άλλα παιδιά που τον πείραζαν: "Μη, βρε σεις, η Παναγία τα βλέπει όλα. Ούτε μισίρια ξανάκλεψα. Μονάχα, κάπου - κάπου στεκόμουν παράμερα και έβλεπα τους άλλους που θυμάμαι πως τον λέγανε]. [Αυτός είχε την συνήθεια να σταματά στο δρόμο τις όμορφες και να τις λέγει στιχάκια από το τραγούδι της "Σμαρώς". Και εκείνες τον άκουγαν φιλάρεσκα, χαχάνιζαν και έκαναν τσακίσματα όταν τις έλεγε: "Σμαρώ μου το φουστάνι σου το πεμπτελλίδικο, στην Πόλη το κεντούσαν το σεβνταλίδικο. Σμαρώ μου που θα πάμε και που θ' αράξουμε, στου Μουδανιού τη σκάλα να κουβεντιάσουμε" και άλλα. Λέγανε πως το έπαθε από σεβντά. Κάποια Τριγλιανή καμωματού του έστειλε χαμόγελα και του έριχνε ματιές σαΐτες και τσουρούφλισε τα τζιγέρια του, αλλά όπως αποδείχτηκε ύστερα τον

κοροϊδεύε τον καημένο, η σκύλα]

[Πιστεύεις φίλε μου, συνέχισε ο Γιάννης, πώς έπειτα από τόσα χρόνια, σαν αντίκρισα στην εκκλησία της Ραφήνας τα μάτια της Παναγίας, ένοιωσα μέσα μου την ίδια ταραχή, όπως και τότε; Τώρα η Παντοβασιλίσσα είχε περισσότερους λόγους να είναι θυμωμένη μαζί μου. Δεν είναι μονάχα τα μισίρια της Τρίγλιας και ο Σαλής. Μαζί με τα χρόνια και τα βάσανα φορτώθηκαν και τόσες αμαρτίες στην καμπούρα μας. Ας είναι! Αυτή τα σχωρνάει όλα, άμα την θερμοπαρακαλέσεις, όπως έλεγε και η γιαγιά. Άναψα το κερί μου και προσκύνησα με ευλάβεια και συγκίνηση την άγια εικόνα Της! Μεγάλη η Χάρη Της!]

["Θυμάμαι ακόμη...].

Εδώ διέκοψα τον φίλο μου.

[-Ε, Γιάννη του λέω φτάνει για απόψε! Άειντε να πληρώσουμε τα ρακούδια μας και να πάμε στο σπίτι γιατί κοντεύουν μεσάνυχτα και αν πούμε στις κυράδες πως ήμασταν...στην Τρίγλια δεν θα μας πιστέψουν...].

ΧΡΗΣΤΟΣ ΕΥΔΟΚΙΜΟΥ

Συμπατριώτες,

Στείλτε την συνδρομή σας στον λογαρ.

Εθνικής Τράπεζας: 223/480177.69

Ενισχύστε την εφημερίδα μας τα

“ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ”

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ

Γεννήθηκε στην Τρίγλια το 1881 και πέθανε στην Αθήνα το 1960.

Αφού τελείωσε τις εγκύκλιες σπουδές του στην Κωνσταντινούπολη μετέβηκε στην Ιταλία για Ασφαλιστικές Σπουδές στο Ασφαλιστικό συγκρότημα Μακένζυ.

Επιστρέφοντας άρχισε από νεαρά ηλικία ασχολούμενος με τις ασφαλιστικές εργασίες. Το έτος 1910 ίδρυσε τον Ασφαλιστικό Οίκο στην Κωνσταντινούπολη με πρωτοφανή αποτελέσματα. Μόλις κηρύχθηκε ο Α' Παγκόσμιος πόλεμος ήρθε στην Αθήνα και μετέφερε την έδρα της επιχείρησής του στο Υποκατάστημα της οδού Σταδίου 47. Δεν πέρασε πολύς χρόνος και το γραφείο του κατέστη κέντρο Ασφαλιστικής κινήσεως. Αντιπροσώπευ-

σε πολλές αλλοδαπές ασφαλιστικές εταιρείες.

μέτοχος αυτής. Το δαιμόνιο πνεύμα του τον

ασφαλιστικές εργασίες. Η οικονομική του άνεση και η κοινωνική του προβολή τον ώθησαν σε υπέροχες ανθρωπιστικές εκδηλώσεις.

Αποκατέστησε ορφανά κορίτσια, βοήθησε συνανθρώπους του και το γραφείο του κατέστη υπουργείο Προνοίας.

Για τους εκ Τριγλίας πρόσφυγες συμπατριώτες του ενήργησε μέσω του Νικολάου Πλαστήρα, για την απαλλοτρίωση και εγκατάστασή τους στην Ραφήνα Αττικής.

Χωρίς να σκεφθεί κόπους, ενέργειες και δαπάνες, δεν έπαυσε να ενδιαφέρεται δια την πατρίδα των γονέων του μέχρι τις ημέρες που έφυγε ο μεγάλος μας Πατριώτης και ανθρωπιστής Γεώργιος Σταυρίδης.

Ας είναι αιώνια η μνήμη του.

Το έτος 1918 ίδρυσε την Ασφαλιστική του Εταιρεία "Ο Τίταν" ως κυριότερος

κατέταξε ως Πρύτανη των Ασφαλιστών, καθ' ότι έθεσε τις βάσεις της νέας εποχής, για τις

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΣΤΑ ΑΕΙ & ΤΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΛΥΚΕΙΟ Ν. ΤΡΙΓΛΙΑΣ

Ο Σύλλογος των απανταχού Τριγλιανών συγχαίρει τους επιτυγχόντες στα ΑΕΙ & ΤΕΙ και τους εύχεται καλή πρόοδο στις σπουδές τους.

ΜΕ ΤΟ ΝΕΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

1. Μήτσου Νίνα (Αικατερίνη) του Ιωακείμ
2. Αϊβαλιώτου Σταυρούλα του Δαμιανού
3. Βακαλούδη Αικατερίνη του Κωνσταντίνου
4. Βασιλειάδης Σπύρος του Θεοδώρου
5. Δημοπούλου Δέσποινα του Δημοσθένη
6. Ισσαακίδης Μιχαήλ του Κωνσταντίνου
7. Καβάλογλου Κατερίνα του Χρήστου
8. Καραγιάννης Αντρέας του Ιωάννη
9. Καραλκοσίδου Γαλήνη του Τενούρ
10. Κατσαβού Ευανθία του Ιωάννη
11. Κουνάδος Ιωακείμ του Ευάγγελου
12. Κουτσού Χρυσάνθη του Εμμανουήλ
13. Λιακου Φανή του Άγγελου
14. Μαστραλέξη Παρασκευή του Ευθυμίου
15. Μαυρουδάκης Ευάγγελος του Ιωάννη
16. Μουλά Δήμητρα του Χρυσοστόμου
17. Μπαλτζάκη Γρίβα Ευδοξία του Δημητρίου
18. Μπαρμπί Διαμάντω του Ζαφειρίου
19. Μπρόζου Μαρία του Παναγιώτη
20. Παντζάκης Ρωμύλος του Τιμόθεου
21. Παπαδόπουλος Σάββας του Αναστασίου
22. Σερεμέτης Μάρκος του Ηλία
23. Τουμπάκης Αθανάσιος του Απόστολου
24. Τσαλίκης Κώστας του Αθανασίου
25. Φωτιάδης Αργύριος του Φώτη

- Επιστημών Προσχολικής Αγωγής Ρόδου
Σχεδιασμός & παραγωγή Ενδυμάτων ΤΕΙ Θεσσαλονίκης (Κιλκίς)
Βρεφονηπιοκομίας ΤΕΙ Θεσσαλονίκης
Λογιστικής ΤΕΙ Λάρισας
Παιδαγωγικό Δημοτικής Εκπαίδευσης Ιωαννίνων
Δασοπονίας ΤΕΙ Λαμίας (Καρπενήσι)
Χημικών Μηχανικών Πάτρας
Επιστ. Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού Θεσσαλονίκη
Τουριστικών Επιχειρήσεων ΤΕΙ Θεσσαλονίκης
Γεωργικών μηχανών και αρδεύσεων ΤΕΙ Μεσολογγίου
Ικάρων (Σ.Γ.) ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ
Παιδαγωγικό - Νηπιαγωγών Ιωαννίνων
Μηχανικών Περιβάλλοντος και Δικτύων Θεσσαλίας (Βόλος)
Μηχανικών Περιβάλλοντος Πολυτεχνείο Κρήτης (Χανιά)
Χημικών Μηχανικών Θεσσαλονίκη
Φυτική παραγωγή ΤΕΙ Λάρισας
Αξιωματικών Ελληνικής αστυνομίας
Νοσηλευτική ΤΕΙ Λάρισας
Ηλεκτρονικών Μηχ/κών & Μηχ/κών Υπολογιστών Κρήτη (Χανιά)
Διοίκησης Επιχειρήσεων ΤΕΙ Λάρισας
Ηλεκτρολογίας ΤΕΙ Λάρισας
Αυτοματισμού ΤΕΙ Χαλκίδας
Τεχνολογιών Αντιρύπανσης ΤΕΙ Δυτ. Μακεδ. (Κοζάνη)
Γεωργικών μηχανών και αρδεύσεων ΤΕΙ Μεσολογγίου
Τεχνολογιών Αντιρύπανσης ΤΕΙ Μακεδονίας (Κοζάνη)

ΔΕΣΜΕΣ

1. Καρράς Στυλιανός του Νικολ. Λογιστική ΤΕΙ Θεσσαλονίκης
2. Μπαλαμπάνη Πασχαλίνα του Αθαν. Πολιτικών Επιστημών Θεσ/νίκης
3. Νουκάρη Ευγενία του Κων/νου Χημικών Μηχανικών Θεσ/νίκης του Νικολ.

10%

1. Γκιούλης Δημήτριος του Αναστ Διοίκησης Επιχειρήσ. ΤΕΙ Σερρών
2. Μουστάκα Άννα του Αναστασ. Δημοσιογραφίας ΜΜΕ Θεσ/νίκη
3. Χατζηαναγνώστου Γεώργιος Οχημάτων ΤΕΙ Θεσσαλονίκη